

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

249374

มติของนรกรรทำคงค้ำงนรกรรทำเข้าป๋ำมจลลค้ำงล้งยัดเทหำหวรหจ้ำงเหล็กนลลคณกรรช
ห้ยัดประชนก่นด้วยจลโถโพอเมอว้เทศ

หจขป๋ิตถุมิ หันถ้กรจขบ

จลลคณกรรชห้ยัดเทหำหวรหจ้ำงเหล็กนลลคณกรรช
ป๋ำมจลลค้ำงล้งยัดเทหำหวรหจ้ำงเหล็กนลลคณกรรช
นรกรรทำคงค้ำงนรกรรทำเข้าป๋ำมจลลค้ำงล้งยัดเทหำหวรหจ้ำงเหล็กนลลคณกรรช
นรกรรทำคงค้ำงนรกรรทำเข้าป๋ำมจลลค้ำงล้งยัดเทหำหวรหจ้ำงเหล็กนลลคณกรรช

ค.ศ. 2554

b00253852

249374

ผลของแรงกระทำค้ำและแรงกระทำเข้าไปเข้ามาต่อค่ากำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีต
ที่ยึดประสานกันด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์

นายปิติภูมิ พันธุ์กระจับ วศ.บ. (วิศวกรรมโยธา)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2554

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Handwritten signature]

(ศ.ดร.ปริญญา จินดาประเสริฐ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Handwritten signature]

(ผศ.ดร.ทวิช พูลเงิน)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

[Handwritten signature]

(ผศ.ดร.สมิตร ส่งพิริยะกิจ)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

[Handwritten signature]

(ศ.ดร.ชัย จาตุรพิทักษ์กุล)

กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของแรงกระทำค้ำและแรงกระทำซ้ำไปซ้ำมาต่อค่ากำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีตที่ยึดประสานกันด้วยจีโอโพลิเมอร์เพสต์
หน่วยกิต	12
ผู้เขียน	นายปิติภูมิ พันธุ์กระจับ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.ทวิช พูลเงิน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผศ.ดร.สมิตร ส่งพิริยะกิจ
หลักสูตร	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	วิศวกรรมโยธา
ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา
คณะ	วิศวกรรมศาสตร์
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

249374

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการประยุกต์ใช้จีโอโพลิเมอร์เพสต์ เพื่อทำหน้าที่ยึดประสานเหล็กกับคอนกรีตในงานซ่อมแซม พร้อมทั้งศึกษาคุณสมบัติที่ขึ้นกับเวลาที่อาจส่งผลต่อกำลังยึดเหนี่ยวของวัสดุจีโอโพลิเมอร์เพสต์ ซึ่งได้แก่ความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อน้ำหนักบรรทุกคงค้าง (พฤติกรรมการคืบ) และความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อน้ำหนักบรรทุกแบบซ้ำไปซ้ำมา (พฤติกรรมการล้า) การเตรียมตัวอย่างทดสอบทำโดยการเจาะรูในตัวอย่างคอนกรีตทรงลูกบาศก์ขนาด $15 \times 15 \times 15$ ซม³ ให้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 มิลลิเมตร ความลึก 8 มิลลิเมตร และฝังเหล็กข้ออ้อยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร ลงในคอนกรีตโดยใช้จีโอโพลิเมอร์เพสต์เป็นวัสดุยึดประสาน จีโอโพลิเมอร์เพสต์ที่ใช้ในการศึกษานี้มี 3 ส่วนผสม ซึ่งแปรเปลี่ยนตามสัดส่วนของสารตั้งต้น เริ่มจากอัตราส่วนผสมระหว่างเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟุ่ม 60:40 เถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 และเถ้าถ่านหินล้วน ใช้ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ 18 โมลาร์ และอัตราส่วนโซเดียมซิลิเกตต่อโซเดียมไฮดรอกไซด์ ($\text{Na}_2\text{OSiO}_2:\text{NaOH}$) เท่ากับ 2.5:1 โดยน้ำหนัก ทำการทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวของจีโอโพลิเมอร์เพสต์ที่อายุ 1 3 7 28 และ 90 วันตามลำดับ ความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อน้ำหนักบรรทุกคงค้างและน้ำหนักบรรทุกแบบซ้ำไปซ้ำมาจะทดสอบที่อายุจีโอโพลิเมอร์เพสต์ 28 วัน นับจากวันเริ่มผสม

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าจีโอโพลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟุ่มร้อยละ 60:40 ให้กำลังรับแรงยึดเหนี่ยวประลัยที่อายุ 1 วันเท่ากับ 12.7 MPa ซึ่งมากกว่ากำลังยึดเหนี่ยวของเหล็กเสริมที่ฝังในคอนกรีตโดยตรง (คอนกรีตควบคุม) ที่อายุ 28 วัน ที่มีค่าเท่ากับ 12.3 MPa และกำลังยึดเหนี่ยวยังคง

มากกว่าคอนกรีตควบคุมทุกช่วงอายุการทดสอบ ส่วนจีโอโพลิเมอร์เฟสที่มีอัตราส่วนผสมอื่น ต้องการเวลา 7 วันในการพัฒนากำลังเพื่อให้มีกำลังเทียบเท่าคอนกรีตควบคุม ในส่วนของการศึกษา พฤติกรรมการคืบและการล้าของจีโอโพลิเมอร์เฟสพบว่าวัสดุยึดประสานจีโอโพลิเมอร์เฟสมีความ คงทนต่อแรงกระทำค้ำและแรงกระทำซ้ำไปซ้ำมาน้อยกว่าคอนกรีตควบคุม อย่างไรก็ตามเมื่อแรง กระทำมีค่าน้อยกว่าร้อยละ 30 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด จีโอโพลิเมอร์เฟสที่ทำหน้าที่เป็นตัวยึด ประสานจะมีความคงทนได้ดีเพียงพอและสามารถกำหนดให้ค่ากำลังยึดเหนี่ยวปลอดภัยของวัสดุจีโอ โพลิเมอร์เฟสในการใช้งานเท่ากับร้อยละ 30 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด

คำสำคัญ : จีโอโพลิเมอร์เฟส / กำลังยึดเหนี่ยว / การคืบ / การล้า

Thesis Title	Effect of Sustained and Cyclic Loads on the Bonding Strength of Deformed Bar and Concrete using Geopolymer Paste as Bonding Agent
Thesis Credits	12
Candidate	Mr. Pitipoom Pankrajab
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Tawich Pulngern
Co-Advisor	Asst. Prof. Dr. Smith Songpiriyakij
Program	Master of Engineering
Field of Study	Civil Engineering
Department	Civil Engineering
Faculty	Engineering
B.E.	2554

Abstract

249374

The aim of this research is to apply the geopolymer paste as the bonding agent between a reinforcing steel bar and concrete as well as studying the time-dependent property, which is the durability of bonding strength under sustained and cyclic loadings. The test specimens were prepared by casting the 15x15x15 cm³ concrete cubic, drilling 12 mm diameter and 80 mm depth hole through the concrete, embedding the 10 mm deformed bar in the hole and using the geopolymer paste as a bonding agent to bond reinforcing steel with concrete. Three mixtures of geopolymer paste were used with 18 M NaOH and sodium silicate to NaOH ratio of 2.5 by weight with various binders, which were fly ash (FA) to silica fume (SF) ratio of 60:40, fly ash to rice hush bark ash (RHBA) ratio of 60:40, and pure FA, respectively. Bonding strength between the deformed bar and concrete were determined at ages of 1 3 7 28 and 90 days, respectively, while the durability of bonding strength was examined at the ages of 28 days.

The test results indicated that the bonding strength of mixture at 1 day with FA:SF ratio of 60:40 was 12.7 MPa, which was higher than that of the control concrete (12.3 MPa at 28 days). For other mixtures, the curing date of 7 days was necessary for the strength development. For creep and fatigue behavior, geopolymer paste presented lower durability under sustained and cyclic loads in comparison with control concrete, especially in high load levels. However, the durability of geopolymer paste was acceptable when the load level was lower than 30% of ultimate bonding

249374

strength. Therefore, this value can be used as a design load when the geopolymer paste is applied as a bonding agent between a rebar and concrete.

Keywords : Geopolymer Paste / Bonding Strength / Creep / Fatigue

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของงานศึกษานี้เกิดขึ้นได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผศ.ดร.ทวิช พูลเงิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สมิตร ส่งพิริยะกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ให้คำปรึกษา ขั้นตอน วิธีการศึกษา คำแนะนำแนวความคิดที่เป็นประโยชน์และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างงานวิจัย รวมทั้งได้ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศ.ดร.ปริญญา จินดาประเสริฐ อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณ ศ.ดร.ชัย จาตุรพิทักษ์กุล อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดอันเป็นประโยชน์แก่งานวิจัยนี้ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนทักษะการเรียนรู้ในวิชาชีพ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบริษัท PPY Engineering จำกัด ซึ่งให้ความอนุเคราะห์เครื่องทดสอบการคืบในงานวิจัยนี้ และขอบพระคุณนายพร้อมพงศ์ ผุงเพิ่มตระกูล ผู้ให้การช่วยเหลือและให้คำแนะนำทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมถึงขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมโครงสร้างที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา ความดีและประโยชน์อันใดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บุคคลเหล่านี้และภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๙
รายการตาราง	๙
รายการรูปประกอบ	๑๐
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.4 เนื้อหาของวิทยานิพนธ์	3
2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 สารจีโอโพลิเมอร์	4
2.2 ปฏิกิริยาจีโอโพลิเมอร์	4
2.3 โซเดียมไฮดรอกไซด์	7
2.4 สารละลายโซเดียมซัลไฟด์	7
2.5 แรงยึดเหนี่ยวในการฝังยัด	8
2.6 ลักษณะองค์ประกอบของแรงยึดเหนี่ยว	8
2.7 ระยะฝังยัดเหล็กเสริม	8
2.8 ความคงทนของวัสดุเมื่อรับแรงกระทำคงค้างหรือพฤติกรรมการคืบ (Creep)	9
2.9 ความคงทนของวัสดุเมื่อรับแรงกระทำซ้ำไปซ้ำมาหรือพฤติกรรมการล้า (Fatigue)	10
2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12

3. วิธีการทดสอบ	17
3.1 วัสดุที่ใช้ในการทดสอบ	17
3.1.1 ซิลิกาฟูม	17
3.1.2 เถ้าแกลบ-เปลือกไม้	17
3.1.3 เถ้าถ่านหิน	18
3.1.4 สารโซเดียมไฮดรอกไซด์	18
3.1.5 สารละลายโซเดียมซิลิเกต	18
3.1.6 เหล็กขี้สอ	19
3.1.7 อีพ็อกซีสำหรับงานยึดประสานระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตประเภท ซีไอโทรปิค ชนิด 2 ส่วนผสม	19
3.2 การเตรียมตัวอย่างทดสอบ	20
3.2.1 การเตรียมตัวอย่างคอนกรีต	20
3.2.2 การเตรียมตัวอย่างจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	20
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ	21
3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กกับคอนกรีตที่ยึด ประสานกันด้วยโพลีเมอร์เพสต์	21
3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อแรงกระทำค้ำ ระหว่างเหล็กกับคอนกรีตที่ยึดประสานกันด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	21
3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อแรงกระทำเข้าไป ข้ามระหว่างเหล็กกับคอนกรีตซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	24
3.4 วิธีการทดสอบ	25
3.4.1 การทดสอบกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีตที่ยึดประสาน ด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	25
3.4.2 การทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีตที่ยึด ประสานกันด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ต่อแรงกระทำค้ำ	26
3.4.3 การทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีตที่ยึด ประสานกันด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ต่อแรงกระทำเข้าไปข้าม	28
4. ผลการทดสอบและวิเคราะห์ผล	31
4.1 องค์ประกอบทางเคมีของสารตั้งต้น	31
4.1.1 ซิลิกาฟูม (SF)	31
4.1.2 เถ้าแกลบ-เปลือกไม้ (RHBA)	31

4.1.3	เก้าถ่านหิน (FA)	31
4.2	กำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กข้ออ้อยและคอนกรีตที่ยึดประสานกันด้วย จีโอโพลิเมอร์เฟสค์	32
4.2.1	กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมข้ออ้อยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร กับคอนกรีตที่ยึดประสานกันด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	33
4.2.2	ผลของขนาดเหล็กเสริมต่อค่ากำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กกับคอนกรีตโดยใช้จีโอ โพลิเมอร์เฟสค์เป็นวัสดุเชื่อมประสาน	36
4.3	ความคงทนของกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวต่อน้ำหนักบรรทุกคงค้างระหว่างคอนกรีต กับเหล็กเสริมที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	37
4.3.1	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะหลุดของเหล็กเสริมเทียบกับเวลาในวัสดุยึดประสาน จีโอโพลิเมอร์เฟสค์	38
4.3.2	การคืบสัมพันธ์และอัตราการคืบของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีต ซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์เมื่อรับแรงกระทำคงค้าง	42
4.3.3	สัดส่วนของระยะเลื่อนเนื่องจากการคืบต่อแรงกระทำคงค้างระหว่างเหล็กและ คอนกรีตซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	45
4.4	ผลของแรงกระทำเข้าไปเข้ามาที่มีต่อกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีตที่ ยึดประสานกันด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	46
4.4.1	กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับรอบการสั่นหลังจากรับแรงกระทำเข้าไปเข้ามา ระหว่างเหล็กกับคอนกรีตซึ่งยึดประสานกันด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	47
4.4.2	กำลังยึดเหนี่ยวที่สูญเสียของวัสดุยึดประสานจีโอโพลิเมอร์เฟสค์หลังให้แรง กระทำเข้าไปเข้ามา	55
4.4.3	กำลังยึดเหนี่ยวคงเหลือหลังให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลิเมอร์เฟสค์เทียบกับกำลังยึดเหนี่ยวประลัยของเหล็กที่ฝังในคอนกรีตโดยตรง (คอนกรีตควบคุม)	60
4.5	กำลังยึดเหนี่ยวที่ยอมให้เมื่อวัสดุจีโอโพลิเมอร์เฟสค์เมื่อรับแรงกระทำคงค้าง และแรงกระทำเข้าไปเข้ามา	61
5.	สรุปผลการทดสอบและข้อเสนอแนะ	63
5.1	สรุปผลการทดสอบ	63
5.2	ข้อเสนอแนะ	65

เอกสารอ้างอิง

66

ภาคผนวก

ก	ผลการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตควบคุมและผลการทดสอบเหล็กข้ออ้อย
ชั้นคุณภาพ SD40	71
ข	ผลการทดสอบกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสาน
ด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	74
ค	ผลการทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวต่อแรงกระทำค้ำระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีต
ที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	82
ง	ผลการทดสอบแรงกระทำแบบซ้ำไปซ้ำมาระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึด
ประสานด้วยจีโอโพลิเมอร์เฟสค์	93
จ	ผลการสอบเทียบเครื่องทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวแบบค้ำ	134

ประวัติผู้วิจัย

138

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 คุณลักษณะทางเคมีของโซเดียมซิติลิกเตลว	8
3.1 แสดงคุณสมบัติของ โซเดียมซิติลิกเตล	18
3.2 คุณสมบัติของเหล็กข้ออ้อยชั้นคุณภาพที่ SD40	19
3.3 อัตราส่วนผสมของคอนกรีตที่ใช้ในการทดสอบ	20
3.4 อัตราส่วนผสมของจีโอ โพลีเมอร์เพสต์สำหรับน้ำหนักเพสต์สด 1,000 กรัม	20
3.5 แสดงขนาดรูเจาะและความลึกของการฝังเหล็ก	25
4.1 องค์ประกอบหลักทางเคมีของซิติกาฟุ่ม เถ้าแกลบ-เปลือกไม้ และเถ้าถ่านหิน	32
4.2 ผลการทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมข้ออ้อยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร โดยใช้จีโอ โพลีเมอร์เพสต์เป็นวัสดุเชื่อมประสาน	33
4.3 กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างคอนกรีตกับเหล็กข้ออ้อยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 16 และ 20 มิลลิเมตร โดยใช้จีโอ โพลีเมอร์เพสต์เป็นวัสดุเชื่อมประสานที่อายุ 28 วัน	36
4.4 แรงกระทำคงค้างที่ใช้ทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวแบบคงค้างระหว่างเหล็กข้ออ้อยกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	38
4.5 การคืบสัมพัทธ์ที่ 1,000 ชั่วโมง เมื่อให้น้ำหนักบรรทุกคงค้างที่ร้อยละ 30 40 และ 50 ของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กข้ออ้อยกับคอนกรีตซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	42
4.6 ระยะเวลาหลุดเนื่องจากผลของการคืบเทียบกับแรงกระทำคงค้างของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ที่น้ำหนักบรรทุกร้อยละ 30 40 และ 50 ของกำลังยึดเหนี่ยว	45
4.7 กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ความถี่การสั่น 1.0 Hz	51
4.8 กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ความถี่การสั่น 1.5 Hz	52
4.9 กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างที่สูญเสียไปของจีโอ โพลีเมอร์เพสต์หลังจากให้แรงกระทำซ้ำไปซ้ำมาจำนวน 20,000 รอบ ที่ความถี่ 1.0 Hz เทียบกับกำลังยึดเหนี่ยวประลัพท์ที่ 28 วัน	56
4.10 กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างที่สูญเสียไปของจีโอ โพลีเมอร์เพสต์หลังจากให้แรงกระทำซ้ำไปซ้ำมาจำนวน 20,000 รอบ ที่ความถี่ 1.5 Hz เทียบกับกำลังยึดเหนี่ยวประลัพท์ที่ 28 วัน	57
4.11 ผลของความถี่ของแรงกระทำแบบซ้ำไปซ้ำมาการสูญเสียของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างคอนกรีตกับเหล็กข้ออ้อยซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์	59

4.12	กำลังยึดเหนี่ยวของเหล็กหลังจากให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของวัสดุยึดประสานจีโอโพลีเมอร์เพสต์เทียบกับกำลังยึดเหนี่ยวประลัยของคอนกรีตควบคุม	60
ก.1	ผลการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตควบคุมอัตราส่วนผสมของคอนกรีตที่ใช้ในการออกแบบ	72
ก.2	ผลการทดสอบแรงดึงของเหล็กข้ออ้อย DB10 ชั้นคุณภาพที่ SD40	73
ก.3	ผลการทดสอบแรงดึงของเหล็กข้ออ้อย DB16 ชั้นคุณภาพที่ SD40	73
ก.4	ผลการทดสอบแรงดึงของเหล็กข้ออ้อย DB20 ชั้นคุณภาพที่ SD40	73
ข.1	ผลการทดสอบกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40	75
ข.2	ผลการทดสอบกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40	77
ข.3	ผลการทดสอบกำลังรับแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน	79
ข.4	ผลการทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยวัสดุอีพ็อกซี่	80
ข.5	ผลการทดสอบกำลังยึดเหนี่ยวของเหล็กเสริมที่ฝังในคอนกรีตโดยตรง	81
ค.1	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40 แรงกระทำคงค้างร้อยละ 30 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	83
ค.2	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40 แรงกระทำคงค้างร้อยละ 40 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	84
ค.3	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40 แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	85
ค.4	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 แรงกระทำคงค้างร้อยละ 30 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	86
ค.5	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 แรงกระทำคงค้างร้อยละ 40 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	87

ค.6	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	88
ค.7	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน แรงกระทำคงค้างร้อยละ 30 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	89
ค.8	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน แรงกระทำคงค้างร้อยละ 40 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	90
ค.9	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมซึ่งยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	91
ค.10	ผลการทดสอบระยะเลื่อนหลุดของเหล็กเสริมที่ฝังในคอนกรีตโดยตรง แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	92
ง.1	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40 ความถี่ 1.0 Hz	94
ง.2	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาระหว่างเหล็กกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 ความถี่ 1.0 Hz	98
ง.3	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน ความถี่ 1.0 Hz	102
ง.4	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40 ความถี่ 1.5 Hz	106
ง.5	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาระหว่างเหล็กกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 ความถี่ 1.5 Hz	110
ง.6	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาของเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยจีโอโพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน ความถี่ 1.5 Hz	114
ง.7	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาของเหล็กเสริมกับคอนกรีตที่ยึดประสานด้วยอิพ็อกซี่ ความถี่ 1.0 Hz	118
ง.8	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาของเหล็กเสริมที่ทำการฝังในคอนกรีตโดยตรง ความถี่ 1.0 Hz	122
ง.9	ผลการทดสอบแรงกระทำเข้าไปเข้ามาของเหล็กเสริมที่ทำการฝังในคอนกรีตโดยตรง ความถี่ 1.5 Hz	126

- ง.10 กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตหลังจากให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของ
วัสดุจีโอโพลิเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูม 60:40 130
- ง.11 กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตหลังจากให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของ
วัสดุจีโอโพลิเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ 60:40 131
- ง.12 กำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กเสริมกับคอนกรีตหลังจากให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของ
วัสดุจีโอโพลิเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินล้วน 132
- ง.13 กำลังยึดเหนี่ยวหลังจากให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของวัสดุพ็อกซี่ 133
- ง.14 กำลังยึดเหนี่ยวหลังจากให้แรงกระทำเข้าไปเข้ามาของเหล็กเสริมที่ฝังในคอนกรีต
โดยตรง. 133

รายการรูปประกอบ

รูป	หน้า
2.1 โครงสร้างของวัสดุอีโพลิเมอร์หรือโพลีไซอะเลต	6
2.2 ความสัมพันธ์ของการกีดตัวของวัสดุ	10
2.3 S-N Curve สองลักษณะ	12
3.1 อีพ็อกซีสำหรับงานเสียบเหล็กและเชื่อมประสานประเภทอิโซโทโรปิกชนิด 2 ส่วนผสม (Sika)	19
3.2 กล้องจับยึดคอนกรีตที่ใช้ในการทดสอบกำลังยึดเหนี่ยว	21
3.3 เครื่องทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวแบบคงค้าง	22
3.4 ส่วนประกอบของเครื่องทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวแบบคงค้าง	22
3.5 เครื่องมือสอบเทียบ	23
3.6 การติดตั้ง Load Cell เข้ากับเครื่องทดสอบ	23
3.7 การเพิ่มน้ำหนักถ่วงครั้งละ 50 กิโลกรัมและทำการอ่านค่าแรงดึงที่เกิดขึ้น	24
3.8 เครื่อง Universal Testing Machine (UTM) สำหรับใช้ทดสอบแรงกระทำซ้ำไปซ้ำมา	24
3.9 ตัวอย่างคอนกรีตที่ใช้อีโพลิเมอร์เฟสค์เป็นวัสดุเชื่อมประสานก่อนการทดสอบ	25
3.10 เหล็กสานตะกร้อสำหรับเสริมกำลังในก้อนคอนกรีต	26
3.11 เหล็กข้ออ้อยที่ทำการเชื่อมเหล็กประกบข้างและแผ่นเหล็กขนาดยาว	26
3.12 วิธีการทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวแบบคงค้าง	28
3.13 เหล็กข้ออ้อยที่ทำการเชื่อมประกบข้างเพื่อป้องกันการยึดหดและการโก่งคด	29
3.14 การติดตั้งตัวอย่างทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อแรงกระทำแบบซ้ำไปซ้ำมา	29
3.15 วิธีการทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวต่อแรงกระทำแบบซ้ำไปซ้ำมา	30
4.1 ความเป็นผลึกของวัสดุโดยใช้เทคนิค X-Ray Diffractometer (XRD)	32
4.2 ร้อยละกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริม โดยใช้อีโพลิเมอร์เฟสค์เป็นวัสดุเชื่อมประสานเทียบกับอีพ็อกซีและคอนกรีตควบคุมที่อายุ 28 วัน	35
4.3 กำลังยึดเหนี่ยวที่ 28 วันระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริม โดยใช้อีโพลิเมอร์เฟสค์เป็นวัสดุเชื่อมประสานเทียบกับคอนกรีตควบคุม โดยใช้เหล็กข้ออ้อยขนาด 10 16 และ 20 มิลลิเมตร	37
4.4 วิธีการติดตั้งตัวอย่างทดสอบและการให้น้ำหนักบรรทุกคงค้าง	38

4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะการเลื่อนหลุด(Slip Displacement)ของเหล็กข้ออ้อยเทียบกับเวลา ซึ่งยึดประสานกันด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ตามส่วนผสมต่างๆ เมื่อให้แรงกระทำคงค้างที่ร้อยละ 30 และเปรียบเทียบกับตัวควบคุมที่ร้อยละ50 ของกำลังยึดเหนี่ยวสูงสุด	39
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะการเลื่อนหลุด(Slip Displacement)ของเหล็กข้ออ้อยเทียบกับเวลา ซึ่งยึดประสานกันด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ตามส่วนผสมต่างๆ เมื่อให้แรงกระทำคงค้างที่ร้อยละ 40	39
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะการเลื่อนหลุด(Slip Displacement)ของเหล็กข้ออ้อยเทียบกับเวลา ซึ่งยึดประสานกันด้วยจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ตามส่วนผสมต่างๆ เมื่อให้แรงกระทำคงค้างที่ร้อยละ 50	40
4.8	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะการเลื่อนหลุด(Slip Displacement) ของเหล็กข้ออ้อยที่เวลา 1,000 ชั่วโมง และค่ากำลังยึดเหนี่ยวของจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ส่วนผสมต่างๆ	40
4.9	อัตราการคืบของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อซิลิกาฟูมเท่ากับ 60:40 ที่ให้แรงกระทำคงค้างร้อยละ30 40 และ 50 และเปรียบเทียบกับคอนกรีตควบคุมที่ให้แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50	43
4.10	อัตราการคืบของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์อัตราส่วนเถ้าถ่านหินต่อเถ้าแกลบ-เปลือกไม้เท่ากับ 60:40 ที่แรงกระทำคงค้างร้อยละ30 40 และ 50 และเปรียบเทียบกับคอนกรีตควบคุมที่ให้แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50	43
4.11	อัตราการคืบของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ส่วนเถ้าถ่านหินล้วนที่แรงกระทำคงค้างร้อยละ 30 40 และ 50 และเปรียบเทียบกับคอนกรีตควบคุมที่ให้แรงกระทำคงค้างร้อยละ 50	44
4.12	วิธีการติดตั้งตัวอย่างทดสอบความคงทนของกำลังยึดเหนี่ยวแบบซ้ำไปซ้ำมา	47
4.13	กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับจำนวนรอบการสั่นของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ ที่ความถี่ 1.0 Hz. แอมพลิจูดการสั่น 0.50 มิลลิเมตร	47
4.14	กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับจำนวนรอบการสั่นของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ ที่ความถี่ 1.0 Hz. แอมพลิจูดการสั่น 0.75 มิลลิเมตร	48
4.15	กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับจำนวนรอบการสั่นของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ ที่ความถี่ 1.0 Hz. แอมพลิจูดการสั่น 1.0 มิลลิเมตร	48
4.16	กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับจำนวนรอบการสั่นของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ ที่ความถี่ 1.5 Hz. แอมพลิจูดการสั่น 0.50 มิลลิเมตร	49
4.17	กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับจำนวนรอบการสั่นของวัสดุยึดประสานจีโอ โพลีเมอร์เพสต์ ที่ความถี่ 1.5 Hz. แอมพลิจูดการสั่น 0.75 มิลลิเมตร	49

- 4.18 กำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงเทียบกับจำนวนรอบการสั่นของวัสดุยึดประสานจีโอโพลีเมอร์ 50
เพสต์ ที่ความถี่ 1.5 Hz. แอมพลิจูดการสั่น 1.0 มิลลิเมตร
- 4.19 ร้อยละกำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมที่ยึดประสานจีโอโพลีเมอร์ 54
เพสต์ที่รอบการสั่นแรกเทียบกับกำลังยึดเหนี่ยวที่ขีดจำกัดการล้า ที่ความถี่ 1.0 Hz
- 4.20 ร้อยละกำลังยึดเหนี่ยวที่ลดลงระหว่างคอนกรีตกับเหล็กเสริมที่ยึดประสานจีโอโพลีเมอร์ 54
เพสต์ที่รอบการสั่นแรกเทียบกับกำลังยึดเหนี่ยวที่ขีดจำกัดการล้า ที่ความถี่ 1.5 Hz
- 4.21 ร้อยละการสูญเสียของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กกับคอนกรีตซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ 58
โพลีเมอร์เพสต์หลังจากให้แรงกระทำแบบซ้ำไปซ้ำมาจำนวน 20,000 รอบ ที่ความถี่
1.0 Hz
- 4.22 ร้อยละการสูญเสียของกำลังยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กกับคอนกรีตซึ่งยึดประสานด้วยจีโอ 58
โพลีเมอร์เพสต์หลังจากให้แรงกระทำแบบซ้ำไปซ้ำมาจำนวน 20,000 รอบ ที่ความถี่
1.5 Hz